

tatásokból tudjuk, hogy a tisztítóhelyen szenvedő szegény lelkek nagy segítségben, tisztulásban, felüdülésben és nagy vigaszban részesülnek a szenteltvíz által. Az **egyház történetben találunk arra is példákat**, hogy beteg emberek és állatok gyakran csodálatos módon meggyógyultak. Ezért használjuk mi is nagy hittel és bizalommal a szenteltvizet, hogy általa mi is megtapasztalhassuk az áldás erejét és Isten segítségét és védelmét.

Ezt a kis füzetet

a szerzők a Bernhard Kunst O.S. B. atyával 2006. január 10-én készített interjú alapján állították össze. Beszámolókat olvashatunk benne a szenteltvíz használatáról és erejéről Isten tiszteletére és dicsőségére, valamint hitünk megerősítésére. Nem tudományos dokumentumokat tár elénk, hanem tanúságtételeket, hogy megszilárdítsák az olvasó hitét.

Néhányan azok közül, akik megtapasztalták a szenteltvíz erejét szeretnék megőrizni anonimitásukat, mások attól félnek, hogy nem veszik komolyan, vagy régimódinak tartják őket, ismét másoknak nincs elég bátorságuk a nyilvános tanúságtételhez. De Isten üdvösséget hozó működéséről igenis tanúságot kell tenni. Egy asszony, aki pikkelysömörből gyógyult

meg hallotta Isten hangját: „És ezt Isten dicsőségére mond is el!” Ez a megbízás egyezik a Szentírással és ezért megfelel Isten akaratának. Spital am Phym, 2006 március 19.

A szenteltvíz az egyház hitében A szentelmények

A **szentelmények** a népi vallásosságban még ma is különleges helyet foglalnak el. Minden megkeresztelt meghívást kap arra, hogy „áldássá” váljon és áldást adjon. Ezért laikusok is adhatnak bizonyos áldásokat, pl. személyeket vagy tárgyakat meghintheznek szenteltvízzel, miközben megfelelő imádságot mondanak hozzá. A víz megszentelését azonban csak felszentelt személy végezheti.

A **Katolikus egyház katekizmusa** az 1667-1673 pontokban foglalkozik a szentelményekkel, melyek közé a szenteltvíz is tartozik.

A 351. pont **összegezi** a szentelményekkel kapcsolatos tudnivalókat. Ezekben az egyházi szövegekben értelmezint azt olvassuk, hogy a szentelmények „szent jelek”, melyek felkészítik az embereket, hogy a „szentségek tulajdonképpeni hatását befogadják”.